

turlig Beskyttelse paa begge Sider, saa at Vandet ikke kan komme ind over det lavere liggende Land, eller man aabner for Havet lige ind til den dybe Fjord paa et smalt Sted, saa at Havet og Fjorden omtrent gaar ud i eet, hvorved Havet faar let Adgang til at oversvømme de lavere liggende Enge og Jorder. Det er Forskellen, men den er ogsaa ret betydelig. Og jeg mener, at Naturen har vist os, at vi skal ordne Forholdet paa den førstnævnte Maade. Jeg har talt Gang paa Gang om denne Sag og fremhævet dette. Jeg har i saa Henseende haft 3 Ting at støtte mig til. Jeg har haft alle sagkyn- diges Udtalelser paa min Side, indtil vi fik Hvide Sande-Kommissionen selvfølgelig, men selv dens Udtalelser gaar mig ikke imod, idet den var sammensat paa en saadan Maade og nedsat paa et saadant Tidspunkt, at der nødvendigvis skulde ske noget, og saa foreslog den den delvise Lukning, men ellers gaar alle Udtalelser i den af mig antydede Retning.

Man havde for over 50 Aar siden til- kaldt en hollandsk Ingeniør Dirch og lod ham se paa Forholdene, og som bekendt indbyder Holland meget til Ingeniørarbej- der af den Art, der her er Tale om, og derfor er det vel, at hollandske Ingeniører har faaet saa godt Lov paa sig, at man søger dem, naar man vil have autentiske — for at bruge det Udtryk — Erklærin- ger fra Ingeniørerne. Denne Ingeniør sagde: Ja, en Gennemgravning kan lade sig gøre, men dertil kræves mange Mil- lioner, for der skal Sluser til; man skal være Herre over Vandets Ind- og Udgang, ellers gaar det ikke for det bagved lig- gende Lands Skyld. Anlægget kan lade sig udføre, hvis man raader over 40—50 Mill. Kr. Efter at han havde afgivet den Erklæring, var der en Tid Ro om Sagen, man tog sig i Vare for at nærme sig dette store Beløb. Men efterhaanden kom der Udtalelser saa fra den ene Side og saa fra den anden om, at man vilde have Udløbet længere mod Nord. Man var for nogle faa Aar siden her i denne Sal saa velvillig overfor Ringkøbing By, der naturligvis har Særinteresser at vare- tage i denne Sag, at man bevilgede den en Sum af 5,000 eller 6,000 Kr., og saa maatte Byen selv lade en hvilken som helst Ingeniør, den vilde, undersøge Sagen. De henvendte sig da til en Ingeniør Paull her fra København, som ogsaa kom med et Forslag. Det gik imidlertid ogsaa noget for højt op, idet det var oppe ved omkring 30 Mill. Kr., og hans Tankegang

var den samme som Dirchs. Man sagde da til ham: Det gaar ikke an, men kan De ikke lave et Forslag, som er betydeligt billigere? Jo, det kan jeg godt, var Sva- ret, og det gjorde han ogsaa, idet han udarbejdede et til 4—5 Mill. Kr., saa man var nede paa det overkommelige, men han føjede rigtignok til: Jeg kan nok lave det, men jeg vil ikke anbefale det.

Det var den ene Ting, jeg havde at holde mig til. Jeg kunde, dersom jeg vilde — jeg har Papirerne i Orden —, gaa tilbage til Vandbygningsvæsenets Direktø- rer, Etatsraad Carlsen og Otterstrøm. Det har jo været meget stærkt fremme, ogsaa i denne Sag, hvorledes denne sidste stillede sig. Han tog sit Standpunkt og vovede sin Trøje, og ingen har til Dato kunnet mod- bevise hans Paastand, naar han sagde: Skaf I blot Vandet ud i Fjorden, saa skal jeg nok bringe det ud i Vesterhavet. Det er Opstuvningen længere oppe i Land, dels i Vondaa og dels i Skernaa, som volder de store Oversvømmelser. Det viste sig ogsaa, at da Skernaa Dalen blev regule- ret, hvad vi med Glæde gav Bevillinger til herinde, blev Forholdene gunstige, og der var ikke mere Tale om de Oversvømmel- ser, der havde været før. Sagen er nemlig den, at der gennem Skernaa Deltaet skal afvandes over 50 Kvadratmile Land, og i Tidernes Løb havde Flodsengen hævet sig dels paa Grund af Hedeselskabets Ud- skylninger længere oppe ved Aaen, dels af andre Grunde, og dermed naturligvis ogsaa selve Vandets Overflade, og naar nu hertil kom, at der samtidig efterhaanden havde dannet sig en liden Barre paa begge Sider af Aaen, var det klart, at naar der langs Aaen skete Oversvømmelser paa Grund af Skybrud o. s. v., var det umuligt for Vandet at komme tilbage igen i Floddejet, det blev staaende, og saa raadnede Høet paa Engene. Saa var der en Inge- niør, der sagde: Der er ikke andet for, end at man maa hjælpe sig ved at grave Kanaler langs begge Sider af Skernaa, dem kan Vandet løbe ned i, og saa kan man enkelte Steder grave ind til selve Floddejet. Da det var sket, udgav Direk- tør Otterstrøm en lille Pjece, hvor det sidste, han siger, er: Nu er det vel kon- stateret, at jeg har haft Ret i, at disse Oversvømmelser skyldes Skernaaen og slet ikke Fjorden.

Uden at komme for dybt ind paa det foreliggende Spørgsmaal skal jeg meddele, at den Kommission, der, saa vidt jeg erindrer, afgav Betænkning i 1900 efter at have siddet i 3 Aar, og hvori der var